

BÀI HỌC 9

TẤM LÒNG CỦA PHAO-LÔ

CÂU GỐC: “*Hỡi anh em, tôi xin anh em hãy giống như tôi; vì tôi cũng như anh em*” (Ga-la-ti 4:12).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Ga-la-ti 4:12-20; 1 Cô-rinh-tô 11:1; Phi-líp 3:17; 1 Cô-rinh-tô 9:19-23; 2 Cô-rinh-tô 4:7-12.*

Cho đến nay, chúng ta đã thấy Phao-lô đã dùng những chữ rất mạnh để nói với các tín đồ Ga-la-ti. Những lời mạnh mẽ nói lên sự cảm nhận sâu xa của ông về đời sống thiêng liêng của hội thánh mà ông đã thành lập. Thư Phao-lô gửi tín đồ Ga-la-ti cho thấy những sự dạy dỗ đúng thì rất quan trọng. Nhưng nếu các sự dạy dỗ không đúng, thì tại sao Phao-lô lại quan tâm rất nhiều về các điều này? Sự thật là, những gì chúng ta tin và làm rất quan trọng. Và điều đó thì đặc biệt đúng với phúc âm.

Trong Ga-la-ti 4:12-20, Phao-lô tiếp tục thảo luận, nhưng bây giờ ông thay đổi cách diễn tả về chủ đề. Phao-lô đã dùng nhiều lý luận để thu hút các tín đồ Ga-la-ti về cách suy nghĩ của mình. Nhưng bây giờ lời kêu gọi hoặc yêu cầu của ông có tính cách cá nhân hơn. Phao-lô không giống như các giáo sư giả, là những người không quan tâm thật tới các tín đồ Ga-la-ti. Thay vào đó, ông thật sự quan tâm, lo lắng, hy vọng và yêu thương họ như một người chăn chiên tốt lo cho đàn chiên của mình. Phao-lô không chỉ sửa chữa những niềm tin sai lầm của họ. Ông đã phục vụ những người mà ông yêu thương.

TẤM LÒNG CỦA PHAO-LÔ

Đọc Ga-la-ti 4:12-20. Phao-lô đề cập đến điểm chính nào trong những câu này?

Phao-lô “xin” các tín đồ Ga-la-ti “hãy giống như tôi”. Lời kêu gọi này cho thấy mối quan tâm của Phao-lô dành cho họ. Mối quan tâm này đề nặng trên lòng của ông. Nhiều bản dịch của câu này không hoàn toàn nói lên được tầm quan trọng và ý nghĩa đầy đủ của chữ “xin”, vì ý nghĩa của chữ này rất phong phú. Chữ trong tiếng Hy Lạp là *deomai*, có thể được dịch là “cầu xin”. Nhưng tiếng Hy Lạp có ý nghĩa mạnh hơn, có thể chứa đựng cảm xúc tuyệt vọng hay thất vọng (đọc 2 Cô-rinh-tô 5:20; 2 Cô-rinh-tô 8:4; 2 Cô-rinh-tô 10:2). Vì vậy, Phao-lô thật sự đang nói, “Tôi nài xin anh em!”

Thật ra, Phao-lô quan tâm nhiều hơn là sự dạy dỗ đúng. Lòng của ông đã kết nối sâu xa với người Ga-la-ti. Suy cho cùng, ông đã đem họ đến với Đấng Christ. Ông là người cha tinh thần của họ. Phao-lô cảm thấy rằng mối quan tâm của mình đối với các tín đồ Ga-la-ti cũng giống như những lo lắng và đau đớn của người mẹ khi sanh con (Ga-la-ti 4:19). Phao-lô nghĩ rằng những gì ông đã làm để “sanh con” thiêng liêng là các tín đồ Ga-la-ti đã đủ. Nhưng bây giờ họ đã bỏ lễ thật, và Phao-lô cố gắng làm để đảm bảo rằng họ được tái sinh một cách an toàn trong Đấng Christ. Vì vậy, ông đã trải qua “cơn đau sanh con” vì họ một lần nữa.

Đọc Ga-la-ti 4:19. Phao-lô muốn thấy kết quả gì từ các “cơn đau sanh con” của mình?

Trước hết, Phao-lô miêu tả các tín đồ Ga-la-ti như thai nhi trong bụng mẹ. Sau đó, ông nói về họ như thể họ là các bà mẹ sắp sanh con. Chữ “thành hình” trong câu 19 được dùng để mô tả sự phát triển của thai nhi trong bụng mẹ. Phao-lô dùng hình ảnh này để miêu tả Cơ Đốc nhân nghĩa là gì. Điều đó nghĩa là hơn cả chỉ niềm tin, mà liên quan đến sự thay đổi hoàn toàn. Phao-lô “không tìm kiếm sự thay đổi nhỏ trong các tín đồ Ga-la-ti. Ông muốn sự thay đổi rất lớn đến nỗi khi nhìn các tín đồ Ga-la-ti thì sẽ nhìn thấy Đấng Christ”.

Bạn đã thấy Đấng Christ chiếu sáng qua cuộc đời của bạn cách nào? Trong những phần nào của cuộc đời bạn vẫn còn cần rất nhiều phát triển?

GƯƠNG CỦA PHAO-LÔ

Đọc 1 Cô-rinh-tô 11:1; Phi-líp 3:17; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:7-9; và Công vụ 26:28, 29. Phao-lô nói gì trong Ga-la-ti 4:12? Chúng ta hiểu quan điểm của Phao-lô thế nào?

Phao-lô khuyến khích Cơ Đốc nhân nhiều lần trong các thư của mình là theo gương của ông. Mỗi lần Phao-lô dùng chính mình như một tấm gương để sống như một Cơ Đốc nhân. Trong 2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:7-9, Phao-lô nói với tín đồ Tê-sa-lô-ni-ca là họ phải làm việc để không trở thành gánh nặng cho người khác. Trong 1 Cô-rinh-tô 11:1, Phao-lô khuyên người Cô-rinh-tô hãy bắt chước như ông bắt chước Đấng Christ. Nhưng Phao-lô dường như có một mối quan tâm hơi khác trong thư gửi tín đồ Ga-la-ti.

Trong Ga-la-ti 4:12, Phao-lô không yêu cầu các người Ga-la-ti làm những gì ông làm. Thay vào đó, ông yêu cầu họ “hãy giống như tôi”. Phao-lô nói về thế nào, chứ không phải làm gì. Tại sao? Vì sự rắc rối ở Ga-la-ti không phải về việc làm những điều sai trái. (Những điều này là một vấn đề trong hội thánh ở Cô-rinh-tô.) Nhưng ở Ga-la-ti, vấn đề là Cơ Đốc nhân nghĩa là gì. Đây là nói về “làm người” hơn là “làm việc”. Phao-lô không nói làm những gì ông làm. Ông nói hãy giống như tôi. Đức tin và kinh nghiệm của Phao-lô dựa trên những gì Đấng Christ đã làm cho ông, chứ không phải vào việc làm của mình. Các tín đồ Ga-la-ti đã đặt giá trị lớn về việc làm hơn là về mối tương giao của họ với Đấng Christ.

Phao-lô không nói rõ ràng ông muốn các tín đồ Ga-la-ti giống ông thế nào. Nhưng hoàn cảnh trong thư cho thấy Phao-lô không muốn các tín đồ Ga-la-ti giống ông trong mỗi phần của cuộc đời. Điều Phao-lô muốn là các tín đồ Ga-la-ti nên giống ông về tình yêu, niềm vui, sự tự do, và tin cậy vào Đức Chúa Giê-su để được cứu. Để biết Đức Chúa Giê-su thì quan trọng hơn bất cứ điều gì khác (Phi-líp 3:5-9).

Có người nào khác bạn biết (trừ Đức Chúa Giê-su) là một gương tốt? Điều gì làm cho người này là gương tốt? Có lòng tốt? Sự vui mừng? Sẵn sàng giúp đỡ những người khác? Làm thế nào bạn có thể bày tỏ nhiều hơn những đức tính này trong cuộc đời của bạn?

“TÔI CŨNG NHƯ ANH EM”

Đọc 1 Cô-rinh-tô 9:19-23. Phao-lô nói gì trong những câu này giúp chúng ta hiểu ông muốn nói gì trong Ga-la-ti 4:12? (Cũng đọc Công vụ 17:16-34; 1 Cô-rinh-tô 8:8-13; và Ga-la-ti 2:11-14)

Ga-la-ti 4:12 có thể hơi khó hiểu. Ví dụ, Phao-lô nói với các tín đồ Ga-la-ti hãy nên giống như ông. Nhưng tại sao các tín đồ Ga-la-ti trở nên giống như Phao-lô khi ông cũng như họ?

Hôm qua, chúng ta đã học rằng Phao-lô muốn các tín đồ Ga-la-ti giống như ông trong đức tin là tin vào Đấng Christ để được cứu. Phao-lô nói với họ là ông cũng như họ. Ông cũng như họ để nhắc nhở họ về việc ông trở thành người Ngoại. Dân ngoại là không phải Do Thái. Và Phao-lô đã hành động như một người ngoại mặc dù ông là người Do Thái. Ông “đã trở thành” một người ngoại để ông có thể đem phúc âm đến với dân ngoại. Phao-lô là nhà truyền giáo vĩ đại cho dân ngoại. Ông đã học để giảng phúc âm cho cả người Do Thái và người ngoại. Thật ra, 1 Cô-rinh-tô 9:19-23 cho chúng ta biết phúc âm Phao-lô rao giảng luôn luôn giống nhau. Nhưng ông đã dùng các phương pháp khác nhau để giảng cho những người khác nhau.

Lời của Phao-lô trong 1 Cô-rinh-tô 9:21 cho thấy ông tin là cần có giới hạn trong việc làm cho phúc âm phù hợp với tất cả các phần của đời sống. Ví dụ, một người có thể tự do dùng những cách khác nhau để giảng cho người Do Thái và người ngoại. Nhưng sự tự do này không bao gồm quyền vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Tại sao? Vì các Cơ Đốc nhân ở “dưới luật pháp của Đấng Christ.”

Bày tỏ sự quan trọng của phúc âm trong mỗi phần của đời sống không phải luôn luôn dễ dàng. Tuy nhiên, “chúng ta nên làm những gì Phao-lô đã làm để bày tỏ cho người khác biết phúc âm phù hợp thế nào với tất cả các phần của cuộc đời họ.” – Phỏng trích, Timothy George, *Galatians*, tr. 321, 322.

Thật luôn luôn dễ dàng để thỏa hiệp. Thỏa hiệp có nghĩa là nhượng bộ một phần cho những gì sai trái và chống lại những gì là đúng. Bạn đã thỏa hiệp thế nào trong cuộc đời mình? Bạn đã có những sự bào chữa nào để làm như vậy? Và bạn có thể làm gì để thay đổi?

LÚC ĐÓ VÀ BÂY GIỜ

Mối tương giao của Phao-lô với người Ga-la-ti không phải luôn luôn khó khăn và lạnh lùng. Phao-lô nghỉ lại thời gian khi ông mới rao giảng phúc âm ở Ga-la-ti. Và ông ca ngợi các tín đồ Ga-la-ti về việc họ đối xử tốt với ông. Vậy chuyện gì đã xảy ra?

Đọc Ga-la-ti 4:13. Điều gì đã khiến Phao-lô rao giảng phúc âm ở Ga-la-ti?

Lúc đầu, Phao-lô không có chương trình giảng Phúc âm ở Ga-la-ti. Nhưng rồi ông bị bệnh khiến ông phải ở lại lâu hơn. Hoặc có thể ông đến đó để dưỡng bệnh. Chúng ta không biết Phao-lô bị bệnh gì. Một số người nghĩ có thể là sốt rét. Những người khác nghĩ có thể là bệnh về mắt. Họ nghĩ vậy vì người Ga-la-ti sẵn sàng móc con mắt cho ông. Những người khác thì tin rằng bệnh của Phao-lô có liên quan đến vấn đề “gây đau đớn” trong thân thể ông (2 Cô-rinh-tô 12:7).

Bệnh của Phao-lô làm cho đời sống của người Ga-la-ti trở nên khó khăn. Phao-lô sống trong một thế giới mà bệnh tật thường được cho là dấu hiệu của sự giận dữ của Đức Chúa Trời (Giăng 9:1, 2, Lu-ca 13:1-4). Bệnh của Phao-lô có thể khiến cho người Ga-la-ti quay lưng lại ông và sứ điệp của ông. Thay vào đó, họ hoan nghênh Phao-lô. Tại sao? Bởi vì lòng họ đã được ấm áp bởi lời giảng của Phao-lô về Thập tự giá (Ga-la-ti 3:1). Vậy, họ có lý do gì cho sự thay lòng đổi dạ bây giờ?

Đọc Rô-ma 8:28 và 2 Cô-rinh-tô 4:7-12; và 2 Cô-rinh-tô 12:7-10. Đức Chúa Trời có thể có những lý do nào để cho phép Phao-lô bị đau bệnh? Phao-lô có thể giúp đỡ người khác thế nào khi ông đang phải vật lộn với những nan đề của chính mình?

Phao-lô có thể dùng bệnh của ông như một cái cớ để đổ lỗi cho Chúa. Hoặc ông có thể đã bỏ giảng dạy. Nhưng Phao-lô không làm vậy. Thay vào đó, ông tin tưởng hơn vào lòng thương xót của Đức Chúa Trời. “Nhiều lần, Đức Chúa Trời dùng những rắc rối của đời sống để cho chúng ta thấy lòng thương xót của Ngài. Ngài cho chúng ta thấy điều này để giúp truyền bá Phúc âm.” – Phòng trích Timothy George, *Galatians*, tr. 323, 324.

Bạn có thể học thế nào để cho những rắc rối trong cuộc đời và những đau khổ khiến bạn tin cậy hơn vào Chúa?

NÓI SỰ THẬT

Đọc Ga-la-ti 4:16. Phao-lô nói lên điểm mạnh nào trong câu này? Bạn có thể có cùng kinh nghiệm như Phao-lô thế nào? (Đọc Giăng 3:19, Ma-thi-ơ 26:64, 65, và Giê-rê-mi 36:17-23).

Câu “nói sự thật” thường có một ý nghĩa tiêu cực, đặc biệt là trong thời đại của chúng ta. Điều này có thể nói về một người dám nói sự thật ngay cả khi việc đó khó làm. Người ta có thể sai lầm khi nghĩ rằng Phao-lô chỉ quan tâm về lẽ thật của phúc âm. Một số thậm chí có thể tin rằng Phao-lô không cảm thấy cần nói trong tình yêu thương. Nhưng những gì Phao-lô nói trong Ga-la-ti 4:12-20 và Ga-la-ti 6:9, 10 cho chúng ta thấy sự suy nghĩ này là sai. Đúng, Phao-lô muốn người Ga-la-ti biết phúc âm. Nhưng ông muốn họ học biết về phúc âm bởi vì ông yêu mến họ.

Đọc Ga-la-ti 4:17-20. Phao-lô nói gì trong những câu này về những người mà ông chống lại? Ông chống lại sự dạy dỗ giả dối của họ. Ông còn chống lại điều gì khác?

Những kẻ tấn công Phao-lô đã cố gắng dùng những người Ga-la-ti chống lại Phao-lô. Những giáo sư giả này đã giả bộ thân thiện với người Ga-la-ti, nhưng họ không yêu các tín đồ. Không rõ Phao-lô có ý gì khi ông nói những kẻ tấn công ông “muốn anh em lìa bỏ chúng tôi” (câu 17). Có lẽ, Phao-lô muốn nói là những kẻ tấn công muốn lấy đi những ơn phước của lẽ thật phúc âm từ tín đồ Ga-la-ti.

Hãy nghĩ về thời gian khi bạn nói sự thật và những lời nói của bạn khiến ai đó tức giận với bạn. Bạn đã học được gì từ kinh nghiệm đó có thể giúp bạn lần sau khi bạn cần phải nói sự thật với tình yêu thương?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Trong các hội thánh ở Ga-la-ti, những lời dạy giả dối thay thế cho phúc âm. Đấng Christ là nền tảng thật của đức tin. Nhưng người Ga-la-ti đã bỏ Ngài để đi theo những truyền thống cũ của người Do Thái. Phao-lô thấy cách duy nhất để cứu họ là cảnh cáo bằng những lời sắc bén.

“Mỗi người hầu việc cho Đấng Christ cần học cách gặp gỡ người khác ngay tại nơi họ đang ở. Phao-lô đã dùng phương pháp này. Mỗi người cần phải mềm mại, kiên nhẫn và cương quyết. Nhưng họ cũng cần phải làm việc một cách cẩn thận. Điều này cần sự khôn ngoan tuyệt vời để biết đối phó một cách khôn ngoan với các loại người khác nhau...

“Phao-lô nài xin người Ga-li-ti trở lại với lẽ thật phúc âm, mà đã từng là tình yêu đầu tiên của họ. Và họ đã biết được quyền lực của Đức Chúa Trời trong đời sống họ. Phao-lô đặt trước họ những ơn phước để trở thành người nam và người nữ tự do trong Đấng Christ nhờ lòng thương xót của Ngài. Phao-lô tin rằng tất cả những ai được cứu phải có kinh nghiệm thật và cá nhân với Đức Chúa Trời.

“Những lời chân thành của Phao-lô đã khiến cho nhiều người đã lìa xa Đức Chúa Trời quay trở lại với Ngài. Đức Thánh Linh làm việc trong đời sống của họ với quyền năng vĩ đại. Sau đó, những người đã từng quay lưng lại với Đấng Christ đã trở nên trung thành với Đấng đã giải phóng họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, “Chosen in Christ,” *The Acts of the Apostles*, tr. 385, 386, 388.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Chúng ta xử sự thế nào với hoàn cảnh trong đó dường như sự đau khổ không đem lại điều gì tốt?
2. Đấng Christ sống trong chúng ta nghĩa là gì? Làm thế nào chúng ta có thể biết việc đó đang xảy ra? Làm thế nào chúng ta không mất hy vọng khi điều đó không xảy ra nhanh như chúng ta muốn?

TÓM LƯỢC:

Phao-lô đã đưa ra một số lý luận rất mạnh mẽ và hùng hồn cho lẽ thật. Nhưng bây giờ Phao-lô đưa ra một yêu cầu từ trong lòng có tính cách cá nhân hơn. Ông nài xin người Ga-la-ti nghe các lời khôn ngoan của ông. Ông nhắc nhở họ về mối tương giao tích cực mà họ từng chia sẻ với ông. Và ông nhắc nhở họ về tình yêu sâu xa và mối quan tâm mà ông dành cho họ như là người cha thiêng liêng của họ.